

اخبار

محمدامین همدانی، تهیه‌کننده انیمیشن

«پوچرخ تا پوچرخیم»:

برای تخریب به اثر برچسب می‌زنند

تهیه‌کننده انیمیشن «پوچرخ تا پوچرخیم» با اشاره به واکنش‌ها نسبت به این انیمیشن بیان کرد که عده‌ای برای اینکه این اثر را تخریب کنند آن برچسب زده و به یک جریان خاص منتسب می‌کنند. به گزارش مهر، محمدامین همدانی، تهیه‌کننده انیمیشن «پوچرخ تا پوچرخیم» درباره ادامه تولید این اثر که واکنش‌های زیادی را در بر داشته و بی‌تازگی نسخه عربی آن هم منتشر شده است، عنوان کرد: تولید این انیمیشن مربوط به یک سال گذشته است و اینکه برخی رسانه‌ها در این مقطع نسبت به آن حساس شده‌اند باعث شد نام این انیمیشن باز هم مطرح شود. وی افزود: البته مطلب یک روزنامه اشتباه‌های زیادی در توصیف و تبیین انیمیشن و سازمان رسانه‌ای اوج داشت اما با اینکه در جهت تخریب این اثر گام برداشتند و می‌خواستند آن را به یک جریان خاص نسبت دهند اما در نهایت باعث شدند انیمیشن ما بارها دیده شود. تهیه‌کننده انیمیشن «پوچرخ تا پوچرخیم» درباره اینکه این انیمیشن جهت‌گیری خاصی نسبت به یک جریان دارد یا خیر؟ عنوان کرد: همانطور که گفتیم این یک نگاه تخریبی است که انیمیشن را به یک دوره از ریاست جمهوری نسبت دهیم بلکه این کار از منافع ملی حرف می‌زند. وی در واکنش به اینکه ممکن است این اثر در تقابل با برجام به نظر برسد، تصریح کرد: انیمیشن «پوچرخ تا پوچرخیم» به شیوه ساده به ماجرای چند دهه اخیر درباره انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای می‌پردازد. با این حال وقتی ما به صورت شفاف مواضع و سخنی را که بعضی از دوستان مطرح می‌کنند، نمایش می‌دهیم آنها ناراحت می‌شوند!

ایجاد فضایی بصری در نمایش

«هویت پروانه‌های مرده»

احمد سلگی، کارگردان نمایش «هویت پروانه‌های مرده» با اشاره به اینکه در این نمایش دغدغه‌های نسل دهه ۷۰ از زبان چند بازیگر تئاتر مطرح می‌شود، درباره فضاسازی بصری این اثر گفت: این نمایش قصه مشخص و روایت خطی ندارد چون به شکل همزمان ۶- ۷ قصه را روایت می‌کند. چند بازیگر تئاتر منتظرند تا ۶۰ ثانیه دیگر برده باز شود و روی صحنه بیروند اما آنها در این ۶۰ ثانیه‌ای که در نمایش ۶۰ دقیقه به طول می‌انجامد به همه چیز فکر می‌کنند جز نمایشی که قرار است در چند لحظه دیگر در این بازی کنند. در این نمایش روابط سیال ذهن این چند بازیگر و تفکراتشان را مرور می‌کنیم. این کارگردان تئاتر افزود: علاوه بر مفاهیم مطرح شده در نمایش، تلاش ما این بوده که به تکنیک اجرا و نگارش نمایشنامه همچون تکنیک‌های جابه‌جایی و فرم پیچیده اجرا نیز توجه داشته باشیم تا کار جذاب باشد و حتی اگر مخاطبی از محتوای کار خوشش نیامد جذب فرم آن شود. در این نمایش ایده ما حذف تمام عناصری است که به درام کمک می‌کند.

«ر سوابی ۲» نیمه‌ار دیبهشت‌ماه می‌آید

فیلم سینمایی «ر سوابی ۲» به کارگردانی مسعود دهنمکی از نیمه اردیبهشت‌ماه روی پرده سینماها می‌رود. طبق اعلام دست‌اندرکاران این فیلم، تازه‌ترین ساخته فیلم مسعود دهنمکی با عنوان «ر سوابی ۲» از نیمه اردیبهشت‌ماه و پس از پایان اکران فیلم سینمایی «بادیگارد» به سرگروهی سینما استقلال راهی پرده نقره‌ای سینما می‌شود و قرارداد نمایش این فیلم منعقد شده و عوامل فیلم خود را برای تبلیغات محیطی آماده می‌کنند.

«چهارصد سال با شکسپیر»

در روز جهانی کتاب

مراسم بزرگداشت شکسپیر و روز جهانی کتاب روز شنبه، ۴ اردیبهشت، ساعت ۱۵ برابر با ۲۳ آوریل و همزمان با چهارصدمین سالگرد درگذشت شکسپیر در مرکز فرهنگی شهر کتاب با عنوان «چهارصد سال با شکسپیر» برگزار می‌شود. در این نشست دکتر شیده احمدزاده درباره «شکسپیر و شعر»، دکتر امیرعلی نجومیان درباره «شکسپیر و سینما»، دکتر کامران سپهران درباره «صحنه ماندگار شکسپیر» و رضا سرور مترجم کتاب‌های «شکسپیر معاصر ما» نوشته یسان کات و «گفت‌وگوهایی درباره شکسپیر» نوشته یان کالت و چارلز ماروویتز درباره جایگاه این ۲ کتاب در حوزه شکسپیرشناسی سخن می‌گویند. همچنین در این نشست «بخش‌هایی از فیلم «در جستجوی شکسپیر» نمایش داده می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند برای حضور در این نشست به مرکز فرهنگی شهر کتاب مراجعه کنند.

نقد نمایش «دپوتات» اثر اتابک نادری

هنر ابزاری برای کسب گیشه!

است. از این جهت نمایشنامه پساتهاس را اگر بشود از لابه‌لای بداهه‌های بسیار بازیگرانش بیرون کشید، یک اثر کم‌دی در نقد قدرت است و برخلاف آنچه کارگردانش، اتابک نادری ادعا می‌کند یک کم‌دی موقعیت نیست؛ بلکه یک فارس است و آنچه اتابک نادری روی صحنه برده اثری کن فیکون شده است. برای درک بهتر آنچه اکنون روی صحنه است، بهتر است به کلمه کم‌دی موقعیت بازگردیم، اصطلاحی که در انگلیسی به آن Sitcom گفته می‌شود. سریال‌هایی که قرار است با هر چیزی شما را بخنداند و هر از گاهی صدای قهقهه ضبط‌شده و دست زدن میانه سریال شنیده شود و در این میان بازیگران برای چند ثانیه فیکس و فریز شوند. برای مخاطب نمایش «دپوتات» این تصویر ملموس و عادی است. جای جای نمایش، زمانی که بازیگران اشاراتی جنسی را بیان می‌کنند، تماشاگران با کف و سوت از آن صحنه استقبال می‌کنند. بازیگران فیکس می‌شوند و بعد از چند ثانیه به بازی ادامه می‌دهند ولی هیچگاه تماشاگران به تکیه‌کلام‌های سیاسی نمایش توجهی نمی‌کنند. اصلاً آنان را نمی‌خوانند. وقتی حرف از مذموم بودن دروغ‌گویی است، مخاطب واقعی به آن نمی‌نهد. شیخی‌های سیاسی حکم آنتراکت‌های نمایش را دارد. واقعیت آن است که نادری در دام چیزی افتاده است که باید نامش را «تئاتر آزاد» بگذاریم. تنها تفاوتش در آن است که تئاتر آزاد با شخصیت‌های کامی و سلاهی می‌فروشد ولی نادری داستان

یادداشتی برای نمایش «اودیسه» به نویسندگی امین طباطبایی

خیره به انتهای دنیا

در راستای اقبال عمومی گام برمی‌دارد، تابع عقاید عام و کاربردهای روزانه نیست، اودیسه پیش از آنکه بازنامه‌ای باشد، انتقادی است. به باور ما اقبال عمومی می‌دهد. کار نمایش اودیسه بازنمایی جهانی که پیشاپیش آن را در دست‌هایمان داریم نیست، بلکه این اثر تلاش دارد جهان‌های جدید به وجود آورد. لذا این نمایش، سخت و سفت است. نمایش اودیسه

نگاهی به نمایش «لیلی نام تمام دختران ایران زمین است» با اجرای امیر مهندسین

بازی دلهره‌ها!

را برگرداندند. بخش مهمی از تجربه نادری درباره اختلافات فکری ۲ جریان انقلابی در کنار نوعی تلاش برای بقا و ترس از مرگ است. در واقع نگرش نادری از درونیات توأم با اندیشه همراه است. اما نمایش «لیلی نام تمام دختران ایران زمین است» شق دیگری را دنبال می‌کند. مهندسین به دنبال مناسبات روانی و کنکاش تمايلات انسانی است؛ البته این تمايلات همواره در لطف‌های بوده که صحبت از آن مشکل بوده است. لیکن مهندسین برای بیان حرفش به سمت و سوی استعاره و کنایه رفته است. حال اینکه آیا این حرف درست است یا غلط به تاویل تماشاگر مرتبط است. آنچه پیداست انتخاب موضوع مهندسین بجا و درست بوده است. او به دنبال خلق تصویری انسانی از یک سرباز است و این تصویر کاملاً نشأت گرفته از باور عمومی است. ولی این همه حرف نیست، شاید این یک گفته تا اینجا یک تاویل تک‌بعدی باشد و البته این تاویل بندت با ساختار نمایش گره خورده است. بیایم اول و آخر نمایش را در نظر بگیریم. در ابتدای نمایش بر پرده سفید اطلاعاتی از تجاوات

الته استفاده از پندار اکبری، در مقام یک چهره تلویزیونی، جهان روی صحنه را متلاطم‌تر می‌کند. سبک بازی اکبری چیزی شبیه بازی در تله‌تئاترهای دهه ۷۰ است. روی صحنه نمایش «دپوتات» تصویری از اتابک نادری، در مقام نقش نخست نمایش روی دیوار خانه نصب شده است. تصویر نادری به بدن یک سناتور یونانی الصاق شده است و دور سر او برگ‌های زیتون ضمیمه شده است. در واقع از تصویر می‌توان دریافت که چگونه شخصیت نماینده در پی آن است خود را در قالبی دیگر جای زند، قالبی که به واسطه آن رأی آورده است. واقعیت آن است که نمایش «دپوتات» صدقاً بازی از همین شیوه الصاقی در تصویر است. یعنی نمایش می‌خواهد خود را جای چیز دیگری قالب کند. قرار است کم‌دی رفتار باشد اما سر از کم‌دی موقعیت - البته در شکل و شمایلی خاص- سر برمی‌آورد. این ادعا حتی نمودهای بیرونی دارد. در مراسم افتتاحیه از فضای تصاویر می‌شود فهمید در این نمایش هیچ چهره تئاتری حضور ندارد. همه حضار مشهور در قاب تصویر بازیگران درجه دوم و سوم تلویزیونی هستند. گویا نادری با درامی ناتوازیست در فضای مدیریتی تئاتر ایران مواجهیم و باید اعتباری برای اتابک نادری در نظر گرفت که با چنین نمایشی چه مشروعیتی پس از این باید برای چنین اثری در نظر گرفت. شاید یک دانشجوی تئاتر با دیدن این نمایش از خود پرسد آموزش و تلاش برای یافتن بهترین درک از جهان درام قرار است نتیجه‌اش به صحنه‌هایی منجر شود که به صرف تکیه‌برانی‌های جنسی کسب روزی کند؟ شاید هم از این پس قرار است این قبیل نمایش‌ها در دستور کار قرار گیرد و این وضعیتی هشدار دهنده برای تئاتر ما در غفلت مسؤولان است. شاید اتابک نادری در دفاع از اثر خود بپردازد. این حق اوست که از اثر هنری خود دفاع کند اما اسفناک بودن «دپوتات» تنها به این موارد ختم نمی‌شود.

به گفته خبرگزاری ایسنا، «ماه‌چهره خلیلی هم در این نمایش برای نخستین‌بار در یک تئاتر به ایفای نقش می‌پردازد». کلش نادری از جایگاه مخاطبان بازی ماه‌چهره خلیلی را تماشا می‌کرد. در زمانه‌ای که اعتراض‌ها درباره حضور بازیگران غیرتئاتری مطرح است، برای اتابک نادری این یک امتیاز منفی است.

تن به این ویرانی می‌دهد و آن را می‌پذیرد و گروهی دیگر که نمی‌تواند یا نمی‌خواهد ویرانه را تحمل کند و سعی دارد این خلأ را پر کند. گروه کوانتوم دست همه تماشاچیان را به گرمی می‌فشرد تا صبور باشند و اثر را تفسیر و نقد کنند، گروه از تماشاچیان می‌خواهد در تصاویر پیکارسک‌گونه این ویرانه حرکت کنند تا فهم و اندیشه را آزاد کند. حتماً گروهی از تماشاچیان در این سفر اودیسه‌وار مس را ترک می‌گویند اما این بهایی است که گروه کوانتوم ساد با و جان می‌پردازد تا آزادی بیان را در فضای راکد و ایستای تئاتر کشورمان بشناند تا با همسرانش وارد گفت‌وگو شود. در پایان، این نوشته را با دیالگویی از کاراکتر پنه لویه که در نمایش حذف شده است به پایان می‌برم: پنه لویه: «داستان زندگی تو اولیس، سیاهی عمیق بیزرگیه که نمی‌شه رویه‌روش نایستاد و بهش خیره نشد. تو درست مثل یک معاک می‌مونی. می‌شه ساعت‌ها رویه‌روی تو ایستاد و به سیاهی درونت نگاه کرد، بدون اینکه بفهمی انتهای این تریکی کجاست! یک متر جلوتر با صدها کیلومتر دورتر؟ انگار که آدم داره به انتهای دنیا نگاه می‌کنه».

فقدان اگر چه دارای المان‌های مشترکی است اما نمی‌تواند دارای ترتیب نظم‌پذیری در دل روایت شود و در نهایت این سوار را برای مخاطب ایجاد می‌کند که میانه نمایش چه کارکردی دارد؟ جواب دوگانه است و این دوگانگی باز می‌توانسته عامل توقیف کوه‌آمدت نمایش باشد. به هر روی محدودیت‌ها و معضلات کارگردان برای اجرای اثرش، نگلگی همراه با لکت‌ها هم به اثر داده است. البته از یک‌سو، می‌توان استنباط کرد از لحاظ روایی و فرمی نمایش ایجاد کاتارسیس می‌کند. این کاتارسیس در تجربه نمایشی اثر با مخاطب ملموس است. یک بازه طولانی صدای خنده مخاطب را می‌شنوید و ناگهان سکوت سنگین ایجاد می‌شود و اتفاق نهایی ضربه‌ای کاری است که نمایش به بیننده وارد می‌کند اما همین تفاوت می‌تواند نگرش دومی را ایجاد کند که نسبت به فضای کمیک به هدف نمایش عادلانه نیست و در نهایت مخاطب صرفاً به یک فضای جنگی و خاص می‌خندد. به هر روی نمایش «لیلی نام تمام دختران ایران زمین است» نمایشی است قابل تامل از تغییر نگاه درام‌نویس جوان به مقوله دفاع‌مقدس و البته غور در شخصیت‌های همسن و سال خود. نمایش برحسب تیم اجرایی پذیرفتنی است و امید باز شدن درچه‌هایی نو بر مقوله دفاع‌مقدس را نوید می‌دهد.

رویدادها

معرفی کتاب «نقش نگار»؛ بیانات رهبر انقلاب درباره حضرت علی (ع)

کتاب «نقش نگار» به کوشش حجت‌الاسلام محمد محمدیان گردآوری شده و در ۱۵ فصل و ۲۹۶ صفحه، چاپ شده است. این کتاب شامل سخنرانی‌های مقام معظم رهبری در باب زندگی پربر و پرفراز و نشیب امام علی(ع) است که در مناسبت‌های مختلف از بندو پیروزوی انقلاب تا به امروز از سوی معظم‌له بیان شده است؛ مجموعه‌ای ارزشمند که متضمن نکاتی عمیق و دقیق از دریای معارف علوی و تحلیل‌هایی عالمانه و جامع، مستند به منابع تاریخی معتبر و با رویکردی سیاسی- اجتماعی به سوانح زندگی امیرالمومنین(ع) است. همچنانکه در مقدمه کتاب عنوان شده، سخنان رهبر معظم انقلاب از بدو انقلاب تاکنون، درباره زندگی و ابعاد مختلف شخصیت ممتاز و کلمات نورانی امیرالمومنین(ع) را می‌توان در ذیل ۳ بخش و عنوان عمده تنظیم کرد: ۱- فرازهایی از زندگی امیرالمومنین(ع) ۲- شخصیت امیرالمومنین(ع) و ۳- سخنان از امیرالمومنین(ع). مطالب «نقش نگار» شامل نخستین بخش از این بخش‌های سه‌گانه است و ۲ بخش دیگر نیز در آینده‌های نزدیک در قالب آثاری مجزا تنظیم و منتشر خواهد شد. گردآوری و تنظیم سخنان رهبر معظم انقلاب درباره آثاری مختلف زندگی امیرالمومنین(ع) در این اثر، بر مبنای ترتیب تاریخی وقایع بوده و این سیر، در تمام فصول کتاب کاملاً رعایت شده است؛ به‌گونه‌ای که کتاب در فصل اول با مطالبی درباره دوران نوجوانی و جوانی امام علی(ع) و ایمان آوردن ایشان به اسلام آغاز می‌شود و در آخرین فصل با مطالبی درباره واقعه شهادت ایشان با عنوان «سوزناک‌ترین داغ تاریخ» پایان می‌یابد.

ایوب آقاخان با اشاره به نامگذاری سال تئاتر:

باید از سطح زورنالیستی فراتر برود

ایوب آقاخان، نویسنده و کارگردان مطرح تئاتر گفت: در شرایطی که شاهد رشد قارچ‌گونه مکان‌های اجرای تئاتر هستیم اگر کمک و نظارت نیروهای توانار دولتی نباشد، ممکن است تئاتر خصوصی به یک براهه رود. به گزارش ایسنا، آقاخان با اشاره به نامگذاری مجدد سال تئاتر از سوی مسؤولان ارشاد عنوان کرد: همیشه به نامگذاری‌ها مشکوک بودم اما سال گذشته آقای شفیع گلزارشود در مرکز هنرهای نمایشی با به قول مقامات دولتی، اداره کل هنرهای نمایشی تلاش‌های زیادی انجام دادند که در بخش‌هایی توفیق حاصل شد و در بخش‌هایی هم در حد آزمون و خطا باقی ماند. با این حال با توجه به شناختی که از مهندس شفیع دارم امید و انتظارم بر این است زیربنایی که سال قبل گذاشته شد پی گرفته شود. او افزود: بنابراین امیدوارم به دلیل اینکه آن آرمان‌ها به‌طور کامل تحقق پیدا نکرده‌اند، وزیر ارشاد با دورخیز بهتری این نامگذاری را انجام داده باشند و این بار رویکرد به این نامگذاری از سطح زورنالیستی فراتر رود که البته سال گذشته این اتفاق افتاد اما نه به اندازه‌ای که در شأن نامگذاری سال تئاتر بوده باشد.

کارگردان «مهرآوه عشق» در پی اجرای نوشته‌ای از سیدمهدی شجاعی

راشین امامی، کارگردان و تهیه‌کننده نمایش مذهبی «مهرآوه عشق» از آماده‌سازی برای اجرای نمایش دیگری از نوشته‌های سیدمهدی شجاعی در سال ۹۵ خبر داد. به گزارش امور ارتباطات رسانه‌ای نمایش «مهرآوه عشق»، آخرین اجرای این نمایش در آخرین روزهای سال ۹۴ با حضور هنرمندان و در میان استقبال اهالی رسانه، علاقه‌مندان نمایش‌های فاطمی و با حضور چند تن از خانواده‌های شهدای مدافع حرم در تالار حافظ تهران برگزار شد و در خاتمه این نمایش راشین امامی با ارج نهادن تلاش‌های مهدی افضلی مدیرعامل موسسه توسعه هنرهای نمایشی و مهدی شفیع مدیرکل هنرهای نمایشی برای اجرای مهرآوه عشق تصریح کرد: تمام هزینه‌های این نمایش به صورت شخصی تأمین شده و متأسفانه نهادهای مرتبطی نگاه نادرمانوس جوان به مقوله دفاع‌مقدس و البته اثر بود و امیدواریم مشمول لطف و عنایت بانوی دو عالم حضرت فاطمه زهرا(س) نیز قرار بگیریم.